TEMA 1

SISTEMA INFORMÁTICO. ESTRUTURA FUNCIONAL.

Introdución á Informática

O termo informática procede da conxunción de dúas palabras: "información" e "automática". A informática permítenos xestionar a información en forma de datos e instrucións, permítenos controlar sistemas de maquinaria, crear e modificar enormes bases de datos, realizar os efectos especiais dunha película, realizar tarefas rutineiras como a confección de documentos, levar a contabilidade dunha empresa, etc.

Podemos definir a <u>informática</u> como: "Ciencia que estuda o tratamento racional e automático da información ademais da tecnoloxía para mantela conservada e utilizala de maneira eficiente e económica".

A principal ferramenta que actualmente nos permite o tratamento automático da información é o <u>ordenador</u>, que podemos definir como "Máquina composta de elementos físicos, na súa maioría de orixe electrónica, capaz de realizar diferentes operacións sobre a información: lectura, almacenamento, cálculos, comparacións e escritura a gran velocidade e con gran precisión".

Historia da informática

En 1937 a universidade de Harvard un equipo de enxeñeiros de IBM comezan a desenvolver un proxecto que en 1944 culmina na primeira computadora **electromecánica**, denominada *calculadora automática de secuencia controlada*, aínda que coñecida popularmente como **MARK I.** Tiña 16,6 metros de longo, 2,6 de alto, pesaba 70 toneladas e estaba constituída por 800.000 pezas móbiles, e o seu cableado era de 800.000 metros. Sumaba dous números en menos dun segundo e multiplicábaos en menos de tres. Podía traballar con operandos de ata 23 cifras.

Foron as esixencias militares, concretamente a necesidade de elaborar táboas para o cálculo de traxectoria de proxectís, as que induciron aos científicos estadounidenses a construír o que é considerado primeiro ordenador electrónico, o **ENIAC** (Electronic Numerical Integrator And Calculator), entrou en funcionamento en 1945, e estaba composto por 18.000 válvulas e un consumo de 160 Kw (o mesmo que 2666 bombillas de 60w). Era mil veces máis rápido que MARK I. En 1951 constrúese a primeira computadora posta á venda, o **UNIVAC I**, a partir de aí disparouse o desenvolvemento de novas máquinas e a súa produción en serie.

Dende que na primeira parte da década dos cincuenta comezaron a utilizarse os ordenadores con fins comerciais, estes evolucionaron de tal xeito, que cabe destacar cinco xeracións:

PRIMEIRA XERACIÓN (1940-1952): Os ordenadores electrónicos da primeira xeración foron deseñados con VÁLVULAS ELECTRÓNICAS DE BALEIRO. O seu tamaño era enorme e o seu mantemento moi complicado e a fiabilidade escasa. O tempo medio entre dúas avarías era de media hora. Os tempos de cálculo dos seus circuítos eran de varios microsegundos, polo que a execución de programas longos era de varios días. Utilizaban como linguaxe de programación a LINGUAXE MÁQUINA. Como único soporte para almacenar a información utilizaban as TARXETAS PERFORADAS ou CINTA PERFORADA.

SEGUNDA XERACIÓN (1952-1964): As válvulas son substituídas por **TRANSISTORES.** Tal innovación reduciu considerablemente o tamaño dos ordenadores e aumentou a súa fiabilidade, en consecuencia viuse aumentada a súa capacidade de cálculo e reducido o seu consumo. O seu campo de utilización, ata agora científico e militar, ampliouse o administrativo e universitario.

Ofrecen a posibilidade de simultanear o cálculo puro con operacións de entrada/saída. Aparece por primeira vez a **MEMORIA INTERNA** a base de núcleos de ferrita e como memoria externa os primeiros **SOPORTES MAGNÉTICOS** (a cinta magnética e os tambores magnéticos). Aparecen as **LINGUAXES DE PROGRAMACIÓN** o ensamblador, e algúns de alto nivel (COBOL, FORTRAN, ALGOL...)

TERCEIRA XERACIÓN (1964-1971): O elemento máis significativo é o CIRCUITO INTEGRADO, que consiste no encapsulamento dunha grande cantidade de compoñentes electrónicos discretos, conformando un ou varios circuítos cunha función determinada, sobre unha pastilla de plástico.

O tamaño dos ordenadores volveu reducirse unha vez máis, aumentando a súa potencia de cálculo e a súa fiabilidade. Pasouse así de ordenadores capaces de executar miles de instrucións por segundo a outros que podían executar millóns delas nese mesmo tempo. A miniaturización estendeuse a todos os circuítos da computadora.

O software evolucionou de forma considerable, coa aparición de varios SISTEMAS OPERATIVOS. Comezaron a utilizarse as memorias de semicondutores e os DISCOS MAGNÉTICOS.

CUARTA XERACIÓN (1971-1981): En 1971, produciuse unha nova revolución no mundo dos ordenadores, orixinada polo nacemento do **MICROPROCESADOR.** Tecnoloxía de moi alta integración e elevadísima velocidade e fiabilidade, introducindo toda a UCP nunha pastilla.

A tecnoloxía utilizada, permitiu a fabricación de microcomputadores e ordenadores persoais de alta fiabilidade, velocidade e economía. Comezan a utilizarse os **DISQUETES** ou floppy-disk como unidade de almacenamento externo.

Aparecen unha multitude de linguaxes de todo tipo e as **REDES** de transmisión de datos para conectar ordenadores.

QUINTA XERACIÓN (1981-): Ó aumento constante de velocidade de proceso, e a miniaturización dos seus compoñentes, hai que engadir a proliferación das redes de ordenadores e dispositivos (redes integradas).

Créanse ordenadores con "Intelixencia Artificial". Aparecen as linguaxes naturais (Linguaxes de quinta xeración). Intégranse nun mesmo proxecto datos, imaxes e voz. (MULTIMEDIA). Xeneralízase o uso da rede de redes, INTERNET...

Xeracións de ordenadores. Resumo

- •En 1945 creouse o primeiro ordenador chamado ENIAC
- •En 1951 ponse a venta o primeiro ordenador chamado UNIVAC I, despois UNIVAC II e UNIVAC III
- •En cada xeracións os ordenadores son máis potentes, pequenos e fiables

Xeración	Ano	Deseñados con:	Empreganse nos campos:	Úsanse	Aparecen	Características
Primeira	1940- 1952	Válvulas de baleiro	Científico Militar	Tarxetas perforadas	Linguaxe máquina	Unha soa tarefa, se están facendo unha E/S non fan outra cousa. Tempo medio entre avarías 30 minutos.
Segunda	1952- 1964	Transistores	Administración xestión Comercial	Soportes magnéticos secuenciais	S.0. Monousuario e linguaxes de programación	Simultaneaban o cálculo cas operacións de E/S. Procesos por lotes
Terceira	1964- 1971	Circuitos integrados	Grandes e Medianas Empresas	Discos magnéticos	S.O. multiusuario	Executan millóns de instrucións por segundo
Cuarta	1971- 1981	Circuitos integrados	PYMES	Disquetes	Microprocesador	Aparecen as primeras Redes
Quinta	1981- hoxe	Circuitos integrados	Todos os campos, e nos fogares	Multimedia, Redes, Internet	Linguaxes naturais e 5º xeración	Ordenadores de intelixencia artificial Linguaxes naturais e MULTIMEDIA

SISTEMAS INFORMÁTICOS

O conxunto de ordes ou instrucións que se introducen nun ordenador para realizar un proceso determinado denomínase *programa*. O conxunto de varios programas denomínase *aplicación informática*.

Exemplo: Unha aplicación informática pode ser un programa bancario, que consta de varios programas, cada un dos cales ten unha finalidade concreta: nóminas, préstamos, contabilidade...

Pois ben, o conxunto de instrucións, programas e aplicacións informáticas quedan definidos baixo o termo de **software**.

Por outro lado, hai que considerar que para que estes programas funcionen e poidan xerar a información que o usuario precisa, necesitase determinados compoñentes físicos. Estes compoñentes físicos agrúpanse baixo a denominación de **hardware.**

SISTEMAS INFORMÁTICOS

Sistema Informático – Hardware e Software necesario para satisfacer determinadas necesidades do usuario

Hardware: son os compoñentes físicos (tanxibles), como por exemplo monitor, teclado, microprocesador, memoria, etc.

Software: é o parte intanxible (programas e aplicacións). Pódese dividir en:

- Software base Aquela parte do software sen a cal o computador non pode funcionar. Tamén se denomina Sistema operativo.
- Software de aplicación A parte do software que serve para procesar a información.

SISTEMAS INFORMÁTICOS

Firmware: é o parte intanxible dos compoñentes hardware. Por exemplo o software co que están programadas as memorias ROM, o software co que se configuran dispositivos de comunicacións como routers e switches, etc.

Este software non é doadamente modificable, unha vez que se grava nun compoñente hardware queda practicamente invariable ao longo da vida deste.

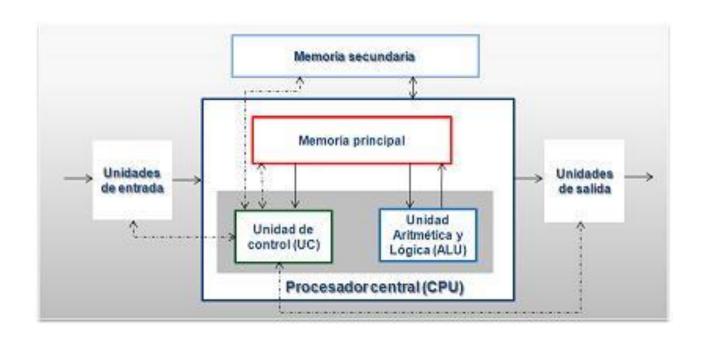
Persoal informático: Son as persoas que utilizan, desenvolven ou manteñen o hardware e o software.

S.I. CAPAS

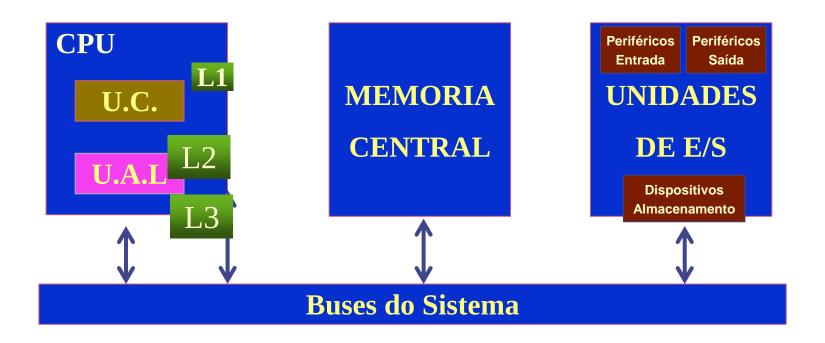

ESTRUTURA DO PC. Modelo Von- Newmann

Toda computadora basease no modelo de Von Neumann exposto en 1946 polo matemático húngaro John Louis Von Neumann. Unha computadora está formada por tres partes fundamentais (Microprocesador, Memoria Principal e Unidades de E/S), as cales dende o punto de vista do funcionamento, son independentes.

ESTRUTURA DO PC. Modelo Von- Newman

Tendese a integrar as cachés nos microprocesadores. A L1 intégrase dende o 89, a L2 dende o 92. Actualmente os microprocesadores incorporan memorias caché L3

ESTRUTURA DO PC

A estrutura funcional dun ordenador está formada por:

- Unidade Central de Proceso(CPU) ou procesador que se encarga de procesar os datos
- Memoria, que almacena a información
- Unidades de entrada e saída, que permiten o intercambio de datos ou información co exterior, así como o seu almacenamento.

Todos os dispositivos deben estar interconectados para que a información flúa de entre eles segundo sexa necesario; esa é a misión dos **buses**, auténticas canles polas que circula a información.

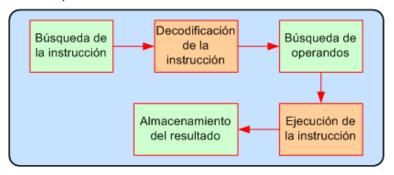
Unidade de Control - UC

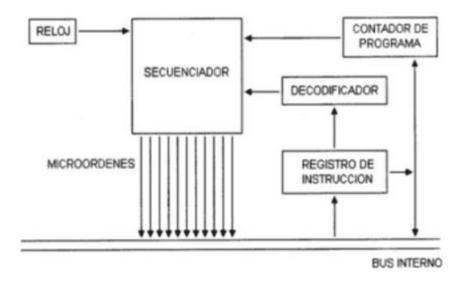
É o centro nervioso do ordenador, xa que dende ela contrólanse e gobérnanse tódalas operacións. A tarefa fundamental é recibir información para interpretala e procesala despois mediante as ordes que envía aos outros compoñentes do ordenador co fin de que cada un actúe no momento e da forma precisa.

Consta dos seguintes elementos:

Unha instrución a hora de ser executada pola computadora da lugar a unha gran cantidade de microordenes

Pasos para a execución dunha instrución

Unidade de Control - UC

Contador de programa (CP): Tamén denominado rexistro de control de secuencia ou contador de Instrución (CI), contén permanentemente a dirección de memoria da seguinte instrución a executar. Ao iniciar a execución dun programa toma a dirección da súa primeira instrución. Incrementa automaticamente o seu valor cada vez que se conclúe unha instrución.

Rexistro de instrución (RI): Contén a instrución que se está a executar en cada momento. Esta instrución levará consigo un **código de operación** (dependendo dese código activaranse uns ou outros compoñentes do ordenador) e no seu caso os **operandos** ou as súas direccións de memoria.

Decodificador: Encárgase de extraer o código de operación da instrución en curso (que está no RI), analízao e emite os sinais necesarios ao resto de elementos para a súa execución a través do secuenciador.

Reloxo: Indica en que momento debe comezar unha determinada operación e en que momento debe finalizar, para iso emite uns impulsos (pulsos de reloxo) a intervalos fixos de tempo que serven como referencia o resto dos compoñentes

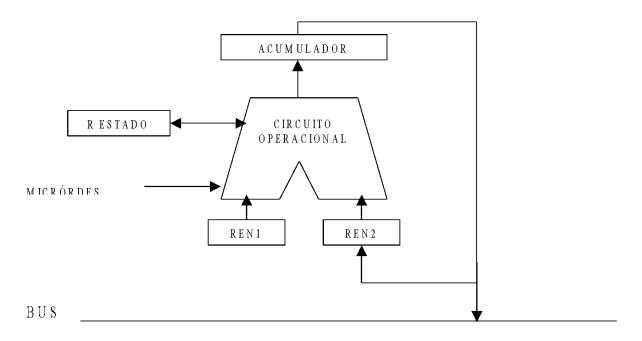
Secuenciador: Tamén denominado controlador. Neste dispositivo xéranse ordes moi elementais, microórdes que, sincronizadas polos impulsos do reloxo fan que se vaia executando paso a paso a instrución que está cargada no RI.

Unidade Aritmético-Lóxica - ALU

Esta unidade é a encargada de realizar as operacións elementais de tipo aritmético (sumas, restas, produtos, divisións) e de tipo lóxico (comparacións).

A UAL recibe os datos da U.C. E tras realizar a operación oportuna devolve o resultado a memoria principal. A maioría das UAL como operación aritmética só teñen a suma e o resto das operacións efectúanas a partir dela.

Consta dos seguintes elementos:

Unidade Aritmético-Lóxica - ALU

Circuíto operacional(COP): Contén os circuítos necesarios para a realización das operacións cos datos procedentes dos rexistros de entrada. Este circuíto ten unhas entradas de ordes para seleccionar a clase de operación que debe realizar en cada momento (suma, resta,..).

Rexistros de entrada(REN): Neles almacénanse os datos ou operandos que interveñen nunha instrución antes da realización da operación por parte do circuíto operacional. Tamén se empregan para o almacenamento de resultados intermedios ou finais das operacións respectivas.

Rexistro acumulador (RA): Almacena os resultados das operacións levadas a cabo polo circuíto operacional. Está conectado cos rexistros de entrada para realimentación no caso de operacións encadeadas. Ten unha conexión directa ao bus de datos para o envío dos resultados á memoria central ou á unidade de control.

Rexistro de estado (RES): Trátase dun conxunto de circuítos nos que se deixa constancia dalgunhas condicións que se deron na última operación realizada e que haberán de terse en conta en operacións posteriores.

UNIDADE DE COMA FLOTANTE

Hoxe en día na UCP tamén se inclúe unha FPU

A **FPU** (Floating Point Unit) é unha unidade de cálculo especial, que funciona con números de coma flotante de varias lonxitudes, segundo a precisión necesaria. É dicir, a **FPU** é unha calculadora que alivia a carga da ALU.

Nos primeiros tempos do PC os microprocesadores non incluían esta unidade, que podía incorporarse en forma de coprocesador matemático, ou ben, realizar os cálculos mediante software ou "emuladores".

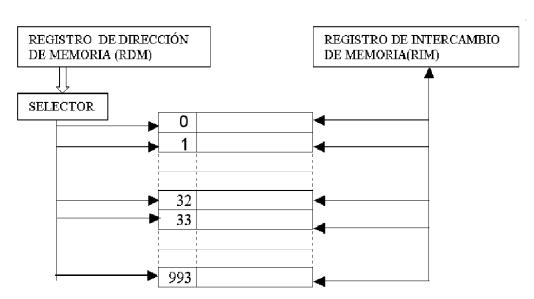
Memoria principal

A memoria central, principal ou interna é a unidade onde están almacenadas as instrucións e os datos necesarios para poder realizar un determinado proceso. Está constituída por multitude de **celas** ou **posicións de memoria**, numeradas de forma consecutiva, capaces de reter, mentres o ordenador estea acendido, a información depositada nelas.

A numeración das celas denomínase **dirección de memoria** e mediante esta pódese acceder de forma directa a calquera delas independentemente da súa posición; é dicir, é un soporte de información de *acceso directo*.

Ten asociados os seguintes rexistros:

En cada posición de memoria almacenase 1 byte

Memoria principal

Rexistro de dirección de memoria (RDM): Contén a dirección da cela na que se vai a realizar a seguinte operación (lectura ou escritura).

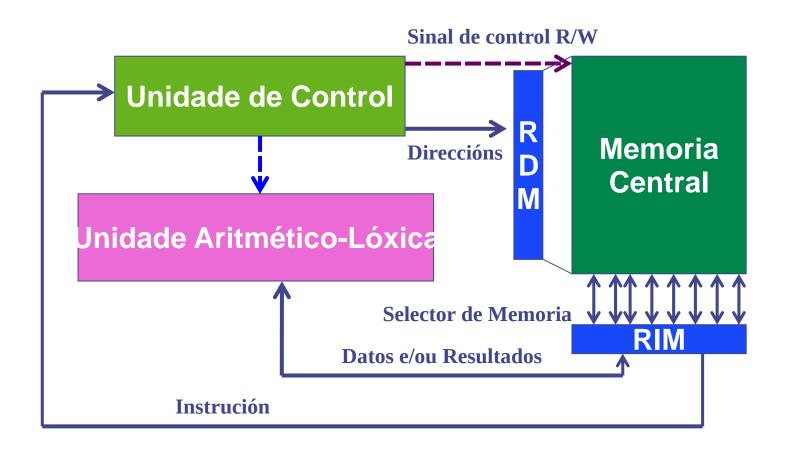
Rexistro de intercambio de memoria (RIM):

Se se trata dunha **operación de lectura**, este rexistro é o que recibe o dato da memoria sinalado polo RDM para o seu envío por medio do bus do sistema a unidade que o require.

Se se trata dunha **operación de escritura** contén a información que hai que gravar na posición indicada polo RDM.

Selector de memoria: Este dispositivo actívase cada vez que se produce unha orde de lectura ou escritura, conectando a cela de memoria a dirección da cal figura o RDM, co RIM e posibilitando a transferencia dos datos nun sentido ou noutro.

Procesador e Memoria

CACHÉ DO PROCESADOR

A memoria caché utilízase para gardar as posicións da memoria principal máis utilizadas. Almacenando a información na caché, increméntase enormemente a velocidade de adquisición dos datos.

Cando a caché contén os datos que necesita a CPU, non hai tempos de espera e denomínase acerto de caché. Cando a caché non contén os datos, denomínase fallo de caché, e a CPU terá que esperar ata que a memoria principal entregue os datos.

Na práctica existen polo menos dúas memorias caché. Chámanse memoria caché de Nivel 1 (L1), de Nivel 2 (L2), e se existe de Nivel 3 (L3).

CACHÉ DO PROCESADOR

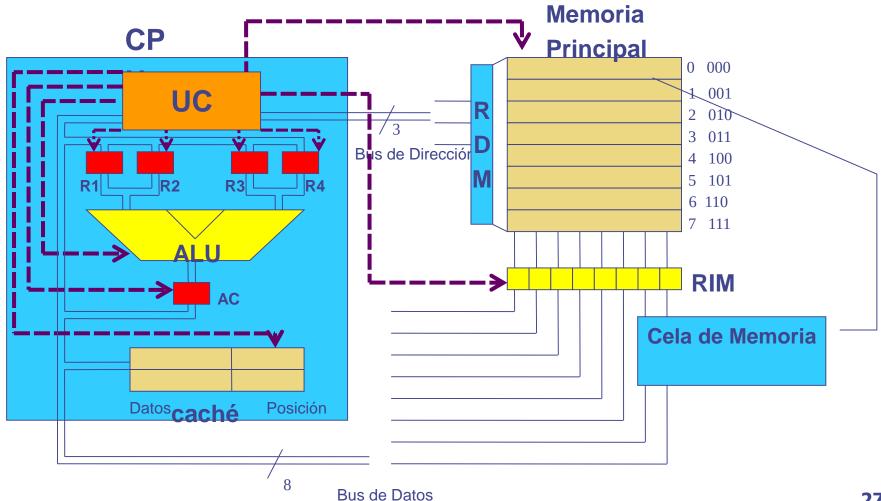
Pregunta: Se ter a memoria caché preto do procesador é tan beneficioso, ¿por que non se utiliza memoria caché para toda a memoria principal?

Por unha sinxela razón, a memoria caché xeralmente utiliza un tipo de chip de memoria chamado SRAM (RAM estático), que é máis caro e require máis espazo físico por megabyte que o DRAM, que normalmente se utiliza para a memoria principal.

Así mesmo, mentres a memoria caché mellora o desempeño xeral do sistema, isto faise ata certo punto, o beneficio real da memoria caché é almacenar as instrucións que se utilizan con máis frecuencia. Unha memoria caché máis grande mantería máis datos, pero se iso non se necesita con frecuencia, non hai un grande beneficio en telo xunto ao procesador.

CPU E MP

Ver exemplo execución instrución

BUS

O **bus** é o elemento de comunicación entre os diferentes compoñentes do ordenador Fisicamente a súa descrición é un conxunto de fíos físicos utilizados para a transmisión de datos entre os compoñentes dun sistema informático.

Os buses caracterízanse por:

- Ancho O número e disposición das súas liñas (cada liña transmite un bit)
- Frecuencia Mídese en Hz Número de paquetes de datos que poden ser enviados ou recibidos por segundo
- Velocidade de transferencia Cantidade de datos que se poden transmitir por unidade de tempo.

BUS

O bus pode ser un cuello de botella. Os buses están constituídos por entre 50 e 100 liñas distintas que a súa vez divídense nos seguintes subconxuntos.

- Bus de datos. Transmite información entre a CPU e resto das unidades
- Bus de direccións. Contén a dirección do destino (da memoria ou E/S) ao que van dirixidos os datos que se están transmitindo polas liñas de datos.
- Bus de control. Mediante as liñas de control transmítense as ordes procedentes da unidade de control ás outras unidades.

Algúns deseños utilizan **liñas eléctricas multiplexadas** para o bus de dirección e o bus de datos. Isto significa que un mesmo conxunto de liñas eléctricas compórtanse unhas veces como bus de direccións e outras veces como bus de datos, pero nunca ao mesmo tempo. Unha liña de control permite discernir cal das dúas funcións está activa.

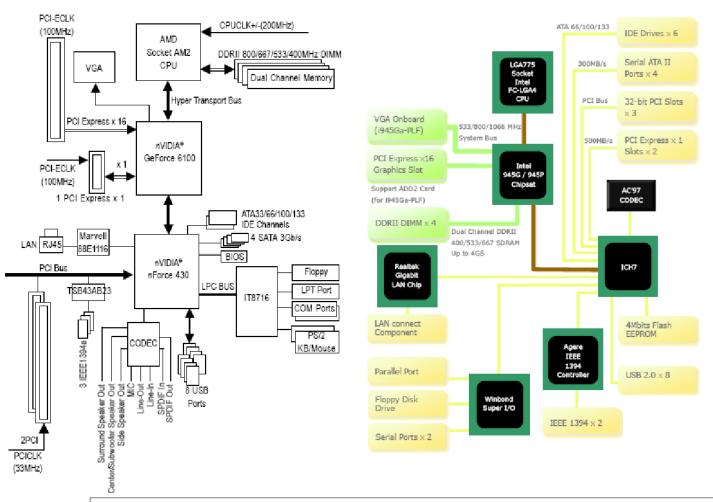
BUS

Bus do sistema - Hai un único bus compartido que interconecta tanto ao procesador e á memoria principal coma a todos os dispositivos de entrada/saída. A este bus coñéceselle co nome de **bus do sistema**. Cando se fala do ancho do bus de datos e o ancho do bus de direccións referímonos o ancho deste bus. Antigamente tiñamos o Bus Fontal do sistema (FSB) actualmente este bus foi substituído por Intel QuickPath Interconnect e posteriormente DMI en Intel e Hypertransport e posteriormente UMI en AMD

Buses de E/S. Os dispositivos de entrada/saída comunícanse entre si a través dun bus dedicado que recibe o nome de bus de entrada/saída. Como os dispositivos de entrada/saída requiren estar conectado coa memoria principal, habilítase un acceso a esta dende o bus de entrada/saída mediante un dispositivo chamado adaptador de bus. Esta organización libera tráfico entre o procesador e a memoria, separando as transaccións de entrada/saída.

Independentemente da velocidade do bus do sistema temos a velocidade interna do microprocesador. Esta velocidade e moito maior cas anteriores e é a que se adoita publicitar nun ordenador

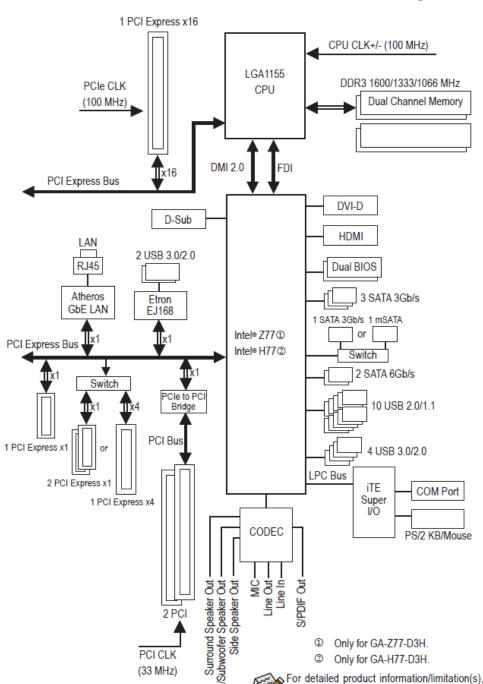
Placas base antigas

En algunhas arquitecturas, a memoria RAM comunicase directamente co procesador sen pasar polo Northbridge

- En AMD esta tecnoloxía chámase HyperTransport
- En Intel Intel QuickPath Interconnect (disponible a partir de socket 1156) e DMI

GA-Z77-D3H/GA-H77-D3H Motherboard Block Diagram

Placa moderna Intel

Desaparece FSB
Desaparece Intel Quick Path Interconnect
Desaparece Chipset Norte e Chipset Sur

Nesta placa de Intel desaparece o chipset sur. Quedando un único Chip chamado (PCH) -Platform Controller Hub

Ten a tecnoloxía:

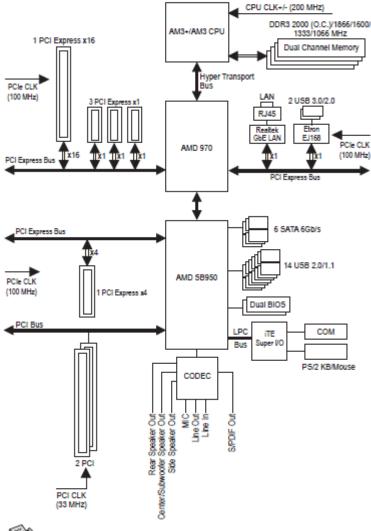
DMI (Direct Media Interface) - Mellora de Intel Quick Path Interconnect

FDI - FDI(Flexible Display Interface). Este enlace surxe do feito de ter unha tarxeta gráfica Integrada no propio procesador. Agora necesitamos levar os gráficos dende este elemento a pantalla. Esta liña leva os datos dende o procesador as partes do chipset encargadas de darlle servizo.

DMI 1.0 transfire 10 Gbps DMI 2.0 foi introducida en 2011 e transfire 20 Gbps

Placa Base Moderna AMD

GA-970A-D3 Motherboard Block Diagram

Medidas de Información

No **sistema binario** so existen dous símbolos diferentes: 1 e 0. Unha información que só pode tomar como valores o 0 e o 1 denominase **bit** e forma a unidade básica de información.

Un ordenador, debido á súa construción baseada fundamentalmente en circuítos electrónicos dixitais, traballa co sistema binario (1, 0). Este é o motivo que nos obriga a transformar internamente todos os nosos datos, tanto numéricos como alfanuméricos, a unha representación binaria para que a máquina sexa capaz de procesalos.

Medidas de Información Capacidade

Byte: Agrupación de 8 bits.

$$1 \text{ KB(kilobyte)} = 1000 \text{ bytes} = 10^3 \text{ bytes}$$

1 MB(megabyte) =
$$1000 \text{ KB} = 10^6 \text{ bytes}$$

$$1 \text{ GB(gigabyte)} = 1000 \text{ MB} = 10^9 \text{ bytes}$$

1 TB(terabyte) =
$$1000 \text{ GB} = 10^{12} \text{ bytes}$$

1 PB(petabyte) =
$$1000 \text{ TB} = 10^{15} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ EB(exabyte)} = 1000 \text{ PB} = 10^{18} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ ZB(zettabyte)} = 1000 \text{ EB} = 10^{21} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ YB(yottabyte)} = 1000 \text{ ZB} = 10^{24} \text{ bytes}$$

Byte: Agrupación de 8 bits.

1 KiB(kibibyte) =
$$1024$$
 bytes = 2^{10} bytes

1 MiB(mebibyte) =
$$1024 \text{ KiB} = 2^{20} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ GiB(gibibyte)} = 1024 \text{ MiB} = 2^{30} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ TiB(tebibyte)} = 1024 \text{ GiB} = 2^{40} \text{ bytes}$$

1 PiB(pebibyte) =
$$1024 \text{ TiB} = 2^{50} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ EiB(exbibyte)} = 1024 \text{ PiB} = 2^{60} \text{ bytes}$$

$$1 \text{ ZiB(zebibyte)} = 1024 \text{ EiB} = 2^{70} \text{ bytes}$$

1 YiB(yobibyte) =
$$1024 \text{ ZiB} = 2^{80} \text{ bytes}$$

Medidas de Información Capacidade

¡Problema! Ata fai uns anos (1999), non existía os KiB, MiB, GiB... Tampouco se utilizaban as potencias de dez cando se medía a información.

Antes:

```
1 \text{ KB} = 1024 \text{ bytes.}
```

1 MB = 1024 KB bytes.

. . .

Isto hoxe en día non debería ser correcto. A transparencia anterior é como se ten que nomear e facer as conversións segundo os estándares. Pero... moitos fabricantes e comerciantes utilizan aínda a nomenclatura incorrecta

Medidas de Información Capacidade

Solución: Coñecer o problema.

- 1. Cando un fabricante che fala de 4 GB de memoria RAM, se refire a 4 GiB.
- 2. Cando un fabricante di que a caché é de 256 KB, quere dicir que ten 256 KiB.
- 3. Cando un fabricante di que un disco duro ten 500 GB, quere dicir que ten 500 GB= 500 * 1000 MB.
- 4. En xeral, capacidades de memorias principais sempre se utilizan múltiplos de 1024 e capacidades de memorias secundarias se utilizan múltiplos de 1000.

Medidas de Información Capacidade

Medida formal para a capacidade

Unidades de información (del Byte)				
Sistema Internacional (Decimal) ISO/IEC 80000-13 (Binario)				
Múltiplo - (Símbolo)	SI	Múltiplo - (Símbolo)	ISO/IEC	
kilobyte (kB)	10 ³	Kibibyte (KiB)	2 ¹⁰	
Megabyte (MB)	10 ⁶	Mebibyte (MiB)	2 ²⁰	
Gigabyte (GB)	10 ⁹	Gibibyte (GiB)	2 ³⁰	
Terabyte (TB)	10 ¹²	Tebibyte (TiB)	2 ⁴⁰	
Petabyte (PB)	10 ¹⁵	Pebibyte (PiB)	2 ⁵⁰	
Exabyte (EB)	10 ¹⁸	Exbibyte (EiB)	2 ⁶⁰	
Zettabyte (ZB)	10 ²¹	Zebibyte (ZiB)	270	
Yottabyte (YB)	10 ²⁴	Yobibyte (YiB)	2 ⁸⁰	
Véase también: Nibble - Byte - Octal				

Pasar 24756 bits a KiB e KB 24756 / 8 / 1000 = 3,072 KB 24756 / 8 /1024 = 3 KiB

Pasar 6291456 bytes a MiB e MB 6291456 / 1024 /1024 = 6 MiB 6291456 / 1000 / 1000 = 6,29 MB

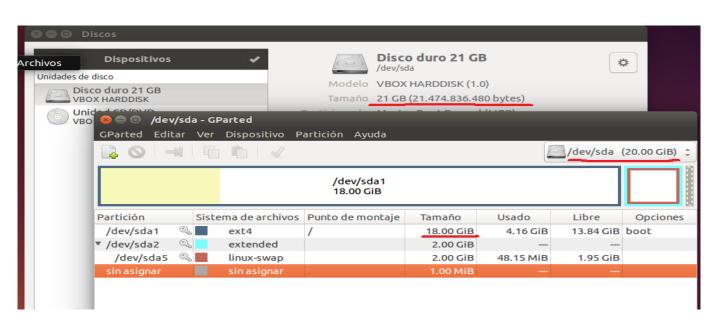
Exemplo

Supoñemos que en Windows instalamos un Ubuntu nunha máquina en VirtualBox con un disco de 20 GB.

Baixo Windows 20 GB = 20*1024*1024*1024 = 21474836480 bytes.

Se se fixera nunha máquina real 20 GB serían 20 ***1000***1000*1000 = X bytes Windows só utiliza un sistema binario para os GB non utiliza a medida GiB Linux utiliza un sistema binario para os GiB e un sistema decimal para os GB.

Disco recoñecido en Linux

Medidas de Información Capacidade

Engaño na capacidade dos discos

Cal é a capacidade real de un disco duro SATA publicitado de 500 GB

Os fabricantes fan a trampa de pasar dunha medida a outra realizando multiplicacións/divisións por/entre 1000 en vez de 1024 500GB*1000*1000*1000=500000000000 bytes

Pero en realidade o S.0. Windows Recoñeceo como 50000000000 /1024 / 1024 / 1024 = 465,66 GB ou máis formalmente 465,66 GiB

Debese ter en conta:

- Segundo o fabricante a cantidade do disco pode variar lixeiramente e para aforrar costes sóese redondear a baixa.
- A capacidade expresada con prefixo decimal resulta nunha cifra maior que si se expresara con prefixo binario.
- Canto maior capacidade ten un disco duro, maior é a discrepancia entre as cifras que expresan esta capacidade con prefixo decimal e binario

Medidas de Información Frecuencia dun Bus e transferencia

A frecuencia dun bus mídese Hz (ciclos/s).

1 Hz = 1 ciclo/seg

1 KHz = 1000 Hz

1 MHz = 1000 KHz

Existen **buses que en cada ciclo fan varias transferencias** (unha, dúas, tres...). Hoxe en día os fabricantes poden utilizar outra unidade para indicar a velocidade dun bus. Son as T/s ou Transferencias/seg.

 $1 \text{ MT/s} = 10^6 \text{ transferencias/seg}$

 $1 \text{ GT/s} = 10^9 \text{ transferencias/seg}$

Ex: Se un bus traballa a 100 MHz e fai 4 transferencias en cada ciclo, entón: 100 Mciclos/s x 4 trasferencias/ciclo = 400 MT/s

Para calcular o ancho de banda téñenme que dicir o ancho do bus sempre.

Taxa de transferencia ou Ancho de banda

É a velocidade á que se transmiten os datos por unha canle, tamén se pode denominar bit rate

Tasa de Transferencia = Ancho bus * Velocidade do bus (frecuencia)

Mídese en información partido segundo, polo tanto:

```
1 bps = 1 bit/seg = 1 b/seg
1 Byte/seg = 1 B/seg = 8 bits/seg
1 KB/seg = 1000 Byte/seg
```

1 MB/seg = 1000 KB/seg = 1000000 B/seg

Problema: Se teño un bus que ten un ancho de 32 bits, e traballa a 200 Hz e fai **unha transferencia/ciclo**, quere dicer que fai 200 transferencias de datos por segundo, para calcular o ancho de banda:

200 ciclos/seg * 32 bits/transferencia * 1 transferencia/ciclo * 1 byte/8 bits = 800 B/seg

Medidas de Información Direccionamento

Número de direccións de memoria capaz de xestionar.

Depende to tamaño do bus de direccións. Así con un tamaño de X bits podemos direccionar 2 x.

Por exemplo con 32 bits podemos direccionar $2^{32} = 4$ GB

Velocidade de procesamento

A velocidade de procesamento mídese en Hz e múltiplos do Hz. Indica o número de ciclos partido segundo ao que traballa o micro. Cada instrución do xogo de instrucións que entende o procesador lle leva unha serie de ciclos executala. Haberá instrucións que con dous ciclos xa se executan, outras tres, outras catro...

```
1 Hz = 1 ciclo/seg
```

$$1 \text{ KHz} = 1000 \text{ Hz}$$

$$1 \text{ MHz} = 1000 \text{ KHz}$$

Velocidade de procesamento

Problema: Se un microprocesador ten un frecuencia de 300 KHz e un programa ten 100 instrucións das cales o 25% se executan nun só ciclo, un 50% necesitan dous ciclos para executarse e o resto necesitan 5 ciclos para executarse, ¿cantos ciclos de microprocesador necesita o programa para executarse enteiro? ¿canto tempo lle leva?

25 instrucións * 1 ciclo/instrución + 50 instrucións * 2 ciclos/instrución + 25 instrucións * 5 ciclos/instrución = 250 ciclos

300 KHz = 300 * 1000 ciclos/seg => 1/300000 seg/ciclo

250 ciclos * 1/300000 seg/ciclo = 0,00083333 seg

Rendemento dun computador

FLOPS: Float Point Operation per Second – Operacións en punto flotante por segundo.

Medida do rendemento dun computador, especialmente en cálculos científicos que usan gran número de operacións en coma flotante.

$$1 \text{ MFLOPS} = 10^6 \text{ FLOPS}$$

$$1 \text{ GFLOPS} = 10^9 \text{ FLOPS}$$

$$1 \text{ TFLOPS} = 10^{12} \text{ FLOPS}$$

• • •

OLLO!!! Non se debe tomar como única medida para valorar a capacidade dun computador.

Sistemas de Codificación

Sistemas de codificación numérica

Sistema de numeración é o conxunto de símbolos e regras que se utilizan para representar cantidades e datos numéricos. Estes sistemas de codificación numérica caracterízanse pola base

- **Binario** Utiliza dous símbolos diferentes cero e un (É o sistema que utiliza o ordenador)
- Octal Sistema en base 8 que utiliza os números do 0 ao 7
- **Decimal** Sistema en base 10. Utiliza os números do 0 ao 9
- Hexadecimal Sistema de numeración en base 16 utiliza os números do 0 ao 9 e as letras da A á F

Conversión de calquera base a decimal (TFN)

O Teorema fundamental da Numeración (TFN) Serve para relacionar unha cantidade expresada en calquera sistema de numeración coa mesma cantidade expresada no sistema decimal

i – posición do díxito con respeto o punto decimal

X — Valor absoluto do díxito

B - Base

Pódese expresar como: $\sum X_i * B^i$

Un número en base 10 pódese expresar como:

...
$$X_2 * 10^2 + X_1 * 10^1 + X_0 * 10^0 + X_{-1} * 10^{-1} + X_{-2} * 10^{-2}$$
 ...

Exemplo: pasar 1101001.01₍₂ a decimal

$$1 * 2^{6} + 1 * 2^{5} + 0 * 2^{4} + 1 * 2^{3} + 0 * 2^{2} + 0 * 2^{1} + 1 * 2^{0} + 0*2^{-1} + 1*2^{-2} = 105,25$$

Conversión de calquer base a decimal (TFN)

Sexa o número en octal 3714 convertelo a decimal

$$3*8^3 + 7*8^2 + 1*8^1 + 4*8^0 = 1996$$
 entón $3714_{68} = 1996_{610}$

O número en hexadecimal 1B7F convertelo a decimal

$$\frac{1}{1} \frac{B}{11} \frac{7}{7} \frac{F}{15}$$

$$1*16^{3} + 11*16^{2} + 7*16^{1} + 15*16^{0} = 1*4096 + 11*256 + 7*16 + 15*1 = 7039$$
e dicir, $1B7F_{(16)} = 7039_{(10)}$

Conversión de Decimal a outra base

Pasar o número 285,75₍₁₀ a binario Divídese o número en base 10 sucesivamente entre a base á que se quere pasar o número

Cóllese o último cociente e os restos empezando polo final

$$285_{(10} = 100011101_{(2)}$$

Se o número ten parte decimal

Multiplicamos repetidamente a parte decimal pola base ata que esta sexa 0. A parte enteira de cada multiplicación formará os bits de número binario. Collémolos dende o principio

$$0.75 * 2 = 1.5$$

$$0.5 * 2 = 1.0$$

$$285,75_{(10} = 100011101,11_{(2)}$$

Conversión de Decimal a outra base

Sexa o número decimal 105,25 convertelo a binario

$$105_{[10} = 1101001_{[2]}$$

A parte decimal é 0,25

$$\mathbf{0.25}_{10} = \mathbf{0.01}_{12}$$

$$105,25_{[10} = 1101001,01_{[2]}$$

Conversión de decimal a outra Base

Sexa o número decimal 782 convertelo a octal

$$782_{[10]} = 1416_{[8]}$$

Pasar 5492₍₁₀ a hexadecimal

Entón,
$$5492_{(10)} = 1574_{(16)}$$

Sistema Decimal, Binario, Octal e Hexadecimal

DECIMAL	BINARIO	OCTAL	HEXADECIMAL
0	00000	0	0
1	00001	1	1
2	00010	2	2
3	00011	3	3
4	00100	4	4
5	00101	5	5
6	00110	6	6
7	00111	7	7
8	01000	10	8
9	01001	11	9
10	01010	12	A
11	01011	13	В
12	01100	14	С
13	01101	15	D
14	01110	16	E
15	01111	17	F
16	10000	20	10
17	10001	21	11
18	10010	22	12
19	10011	23	13
20	10100	24	14

Transformación directa (Dunha base 2ⁿ a binario)

Se queremos realizar unha transformación directa entre un número en base 2ⁿ a binario. Collemos individualmente cada díxito do número e calculamos a súa correspondencia en binario, utilizando para iso **n** bits

Dado o número 65470₍₈ convertelo a binario

$$\frac{6}{110}$$
  $\frac{5}{101}$ $\frac{4}{100}$ $\frac{7}{111}$ $\frac{0}{000}$

8 = 2³ Por iso representase o binario con 3 bits

Conservando a orde do número octal, o binario equivalente é $_{0.68}$: 65470 $_{0.68}$ = 110 101 100 111 000 $_{0.62}$

Converter o número 7AE90₍₁₈ a binario

16 = 2⁴ Por iso representase o binario con 4 bits

 $7AE90_{[18]} = 111 \ 1010 \ 1110 \ 1001 \ 0000_{[2]}$

Transformación directa (De binario a unha base 2ⁿ)

Se queremos realizar unha transformación directa entre un número en binario a base 2ⁿ. Collemos grupos de n bits do número binario e calculamos o seu correspondente valor na base 2ⁿ

Exemplo. Converter o número 11100011101001_[2] a octal.

$$\frac{11}{3}$$
  $\frac{100}{4}$ $\frac{011}{3}$ $\frac{101}{5}$ $\frac{001}{1}$

8 = 2 ³ Por iso cóllense grupos de 3 bits

 $11100011101001_{12} = 34351_{18}$

Converter 111000101001101_{12} a hexadecimal.

111 0001 0100 1101₍₂ = 714 $D_{(16)}$

16 = 2 ⁴ Por iso cóllense grupos de 4 bits

Transformación Indirecta

Para o resto dos cambios de base debemos utilizar o método indirecto que consiste en pasar o número de base n a base 10 e posteriormente a base m

Pasar o número 34₍₅ a base 8

Primeiro pasase a decimal ->
$$3 * 5^1 + 4 * 5^0 = 19_{(10)}$$

Despois pasase a octal

entón,
$$34_{15} = 19_{110} = 23_{18}$$

Resume de cambios de base

Base Orixe	Base Destino	Método
Calquera Base	Decimal	X_i –Díxito valor absoluto. B-Base, i posición do díxito (empeza en 0 de dereita a esquerda para a parte enteira e en –1 de esquerda a dereita para a parte decimal. $\sum X_i * B^i$
Decimal	Calquera base	Dividir sucesivamente entre a base, quedar co último cociente e os restos en orde inversa. Para a parte decimal multiplicamos sucesivamente pola base a parte decimal ata que esta sexa cero. Quedamos coas partes enteiras
2 ⁿ	Binario	Representar en binario cada díxito do número utilizando n bits.
Binario	2 ⁿ	Coller grupos de n bits (de dereita a esquerda na parte enteira e de esquerda a dereita na parte decimal) e representar o número na base 2 ^{n.} Completar con 0 pola esquerda a parte enteira e pola dereita a decimal
Calquera Base	Calquera base	Pasar o número da base orixe a base 10 e de base 10 á base destino

Aritmética binaria.

+	0	1
0	0	1
1	1	0(1)

-	0	1
0	0	1(1)
1	1	0

X	0	1
0	0	0
1	0	1

Lóxica binaria.

or	0	1
0	0	1
1	1	0(1)

NOT	
0	1
1	0

and &	0	1
0	0	0
1	0	1

^{*}Tenemos más: XOR, XNOR...

BCD (Código Decimal Binario).

- Representase cada cifra do número por n bits:
- 35 con 4 bits: 0011 0101.

Enteros.

- Signo magnitud (SM).
  - S: bit para signo (0 positivo, 1 negativo).
  - M: Resto de bits para valor (magnitud).
    - -35 con 8 bits:

1	0100011
S	М

Complemento a 1.

- Bit para signo (0 positivo, 1 negativo).
- Positivos en binario puro.
- Negativos, cambiamos 0 por 1 y viceversa.
  - -35 con 8 bits: 11011100

• Complemento a 2.

- Positivos en binario puro.
- Negativos, calculamos complemento a 1 y sumamos 1 al resultado.
   La suma se realiza sin acarreos.
  - -35 con 8 bits: 11011101.

Exceso a 2n-1.

- Sin bit de signo.
- Representación:
  - Número + exceso. Calculamos valor de resta en binario puro.
  - Número: el que vamos a representar.
  - Exceso: 2ⁿ⁻¹
  - -35 con 8 bits: $n=8 \rightarrow 2^{n-1} = 2^{8-1} = 128 \rightarrow -35 + 128 = 93 = 01011101$.

Punto flotante.

- Tres campos: signo (1 bit), mantisa y exponente: (-1) signo x mantisa x 2 exponente
  - Signo: 0 positivo y 1 negativo.
  - Mantisa: Normalizar para obtener un número en coma fija de forma 0.XXXXX y se almacena sólo la parte fraccionaria (XXXXX).
  - Exponente: Puede ser un valor positivo o negativo.
     Representación en complemento a 2:
    - Con n bits, codificamos en binario puro el resultado de: bits_exponente = valor_exponente + (2ⁿ⁻¹ – 1).
    - A partir del código del exponente podemos obtener su valor: valor_exponente = bits_exponente - (2ⁿ⁻¹ - 1).

Punto flotante.

- Ejemplo: -35 con 1 bit de signo, 5 bits exponente y 8 bits mantisa:
  - 35 en binario puro: 0100011
  - Normalizar: 0100011 = 0100011 * 2⁰ =1,00011* 2⁵
  - Mantisa (con bit implícito): 00011
  - Exponente: 5 + 2⁵⁻¹-1 -> 5 + 15 -> 20 -> 10100
  - Signo: 1

Signo	Mantisa	Exponente
1	00011000	10100

• Estándar IEE 754. Define formatos (número de bits).

Precisión	bits	signo	mantisa	exponente
Simple precisión	32	1	23	8
Doble precisión	64	1	52	11
Precisión extendida	80	1	64	15

Codificación alfanumérica

Para representar datos alfanuméricos necesitamos outros sistemas de codificación chamados Sistemas de Codificación Alfanuméricos.

Os sistemas de codificación alfanumérica serven para representar unha cantidade determinada de símbolos, en binario. A cada símbolo corresponderalle unha combinación dun número de bits.

A asignación de códigos é arbitraria, e polo tanto cada fabricante podería asignar unha combinación diferente ao mesmo carácter. Para combater o caos que iso provocaría, créanse códigos que normalicen esta situación, e que se aceptan entre toda a comunidade informática como estándares.

Os sistemas de codificación alfanumérica mais utilizados son: **EBCDIC**, **ASCII** e **UNICODE**

Codificación alfanumérica

■EBCDIC – Foi o primeiro que se ideou como código interno de ordenadores. Creado por IBM para utilizalo nos seus ordenadores. Aínda que non é moi utilizado en microcomputadoras, sí é coñecido e aceptado internacionalmente, sendo utilizado principalmente como código de IBM para mainframes (grandes computadoras) e minicomputadoras.

Utiliza 8 bits co que é capaz de representar 256 caracteres.

■UNICODE – Código estándar internacional que se utiliza na maioría dos S.O. actuais e navegadores de Internet. Permite que un produto software estea dispoñible para varias plataformas, idiomas ou países, sen necesidade de modificar o seu deseño.

Existe unha táboa única para todos os países. Temos UTF-8 (de 1 a 4 bytes), aínda que o máis utilizado é UTF-16 (de 16 a 24 bits), tamén hai UTF-32 (Os primeiros 128 caracteres son iguais os ascii)

Codificación alfanumérica

■ASCII – Código estándar estadounidense.

Pódense representar 2⁷ é dicir 128 simbolos no ASCII estandard e 2⁸ (256) símbolos distintos no ASCII extendido.

O ASCII extandard é universal sen embargo o extendido incorpora caracteres específicos para cada país xa que os diferentes símbolos non caberían nunha única táboa.

Os caracteres a partir do 128 poden ser distintos entre países e sistemas operativos. Na antigüidade os sistemas operativos utilizaban esta codificación.

Hoxe en día séguense utilizando as variantes ISO-8859-1 (windows-1252) - latín 1 – norma ISO que define a codificación do alfabeto latino incluíndo letras acentuadas e especiais (como ß, Ø), necesarios para a escritura das linguas de <u>Europa occidental</u>: <u>afrikáans</u>, <u>alemán</u>, <u>aragonés</u>, <u>asturiano</u>, <u>catalán</u>, <u>danés</u>, <u>escocés</u>, <u>español</u>, <u>feroés</u>, <u>finés</u>, <u>francés</u>, <u>gaélico</u>, <u>gallego</u>, <u>inglés</u>, <u>islandés</u>, <u>italiano</u>, <u>neerlandés</u>, <u>noruego</u>, <u>portugués</u>, <u>sueco</u> e <u>Euskera</u>.

EBCDIC

Cada símbolo representase mediante unha combinación de 8 bits, agrupados en dous bloques: 4 bits de zona e 4 bits de díxito. Por exemplo, o carácter "a" representaríase:

Bits de zona	Bits de díxito
1000	0001

izda. deh	a.	0000	0001 t	0010 2	0011 3	0100	010t 5	0110 6	0111 7	1000	100i 9	1010 A	1011 B	1100 C	1101 D	1110 E	1111 F
0000	ŋ	NUL 0	DLE 16	DS 32	48	SP 64	& 80	- 96	112	128	144	160	176	192	] 208	224	0 240
1000	1	SOH	DCI 17	SOS 33	49	65	/ 81	97	113	ā 129	j 145	161	177	A 193	J 209	225	J 241
0010	2	5TX 2	DC2	FS 34	SYN 50	66	82	98	114	b 130	k 146	s 162	178	B 194	K 210	S 226	2 _.
0011	3	ETX 3	TM 19	35	51	67	83	99	115	c 131	l 147	t 163	179	C 195	L 211	T 227	3 243
0100	4	PF 4	RES 20	BYP 36	PN 52	68	84	100	116	d 132	III 148	и 164	180	D 196	M 212	U 228	4 244
0101	5	HT 5	NL 21	LF 37	RS 53	69	85	IĢI	117	C 133	n 149	v 165	181	E 197	N 213	V 229	5 245
0110	6	LC 6	BS 22	ETB 38	UC' 54	70	86	102	118	f 134	0	W 166	182	F 198	0 214	W 230	6 246
0111	7	DEL 7	IL 23	ESC 39	EOT 55	71	87	103	119	g 135	p 151	X 167	183	G 199	P 215	X 231	7 247
1000	8	8	CAN 24	40	56	72	88	104	120	h 136	q 152	y 168	184	H 200	Q 216	Y 232	8 248
1001	9	RLF 9	EM 25	41	57	73	89	105	\ J21	i: 137	f 153	z 169	185	j 201	R 217	Z 233	9 249
1010	٨	SMM 10	CC .	SM 42	58	cent 74	! 90	106	: 122	138	f54	170	186	202	218	234	250
1011	В	VT II	CU1 27	CU2 43	CU3 59	75	\$ 91	, 107	# 123	139	155	171	187	203	219	235	251
1100	С	FF 12	IFS 28	44	DC4 60	< 76	92	% 108	@ 124	140	156	172	188	204	220	236	252
1101	۵	CR 13	IGS 29	ENQ 45	NAK 61	77	) 93	109	125	141	157	173	189	205	221	237	253
1310	E	SO 14	IRS 30	ACK 46	62	+ 78	; 94	> 110	= f26	142	158	174	190	206	222	238	254
1111	F	\$1 15	IUS 31	BEL 47	SUB 63	79	95	? 111	 127	143	159	175	191	207	223	239	255

ASCII

Páxina de códigos 437 – Táboa de códigos orixinal de IBM PC para o idioma Inglés

Para ver a táboa de caracteres que utiliza a consola de windows utilizar o comando CHCP

Código ASCII de impresión de 8 bits (con caracteres gráficos) (PC)

			_						_	_					_		
izda. deha		0000	0001	0010 2	0011 3	0100 4	010t 5	0110 6	0 111	1000 8	1001 9	1010 A	1011 B	1100 C	1101 D	1110 E	1111 F
0000	0	NUL 0	. 16	SP - 32	0 48	@ 64	P 80	96	p 112	Ç 128	É 144	á 160	176	L 192	1 208	α 224	240
0001	1	ì	DCI 17	! 33	1 49	A 65	Q 81	a 97	q 113	ប៉ 129	æ 145	í 161 -	8444 T7	193	∓ 209	β 225	± 241
0010	2	2	DC2	34	2 50	B 66	R 82	b 98	T 114	é 130	Æ 146	ó 162	178	T 194	T 210	Γ 226	≥ 242
0011	3	V 3	DC3	# 35	3	C 67	S 83	c 99	\$ 115	å 131	ð 147	ú 163	179	 - 195	L 211	П 227	≤ 243
0100	4	+ 4	DC4 20	\$ 36	4 52	D 68	T 84	d 100	t 116	ā 132	ō 148	ñ 164	180	 196	212	Σ 228	[244
0101	5	♣ 5	§ 21	% 37	5 53	E 69	U 85	e 101	u 117	à 133	ò 149	Ñ 165	181	‡ 197	₹ 213	σ 229	J 245
0110	6	♦	22	& 38	6 54	F 70	V 86	f 102	¥ 118	0 a 134	û 150	. ⊥ 166	182	- 198	5 214	μ 230	÷ 246
0111	7	BEL 7	23	, 39	7 55	G 71	W 87	g 103	W 119	Ç 135	ù 151	<u>s</u> 167	183	199	∦ 215	T 231	≂ 247
1000	8	BS 8	CAN 24	(40	8 56	H 72	X 88	h 104	X 120	ê 136	ÿ 152	ز 168	¶ 184	L 200	∔ 216	ф 232	a 248
1001	9	HT 9	EM 25	) 41	9 57	] 73	Y 89	i !05	y 121	ë 137	Ö 153	L 169	185	2 01	ا 217	θ 233	249
1010	Α	LF 10	26	* 42	; 58	J 74	Z 90	j 106	2 122	è : 138	Ü 154	ר 170	186	≜ 202	r 218	Ω 234	250
1011	В	VT 11	ESC 27	+ 43	; 59	K 75	[91	k 107	[123	ï 139	Ç 155	1/2 171	¶. 187	T 203	219	δ 235	√ 251
1100	с	FF 12	F\$ 28	44	< 60	L 76	92	108 I	124	î 140	£ 156	14 172	188	204	220	on 236	η 252
1101	D	CR 13	29	- 45	= 61	M 77	] 93	m 109	125	ì 141	¥ 157	i 173	J 189	205	221	ф 237	2 253
1110	E	\$0 14	30	46	> 62	N 78	94	П 110	126	Ä 142	P, 158	174	190	₽ 206	221	ε 238	■ 254
ŧμι	F	SI 15	31	/ 47	? 63	O 79	_ 95	0 111	127	Å 143	f 159	* 175	7 191	⊥ 207	223	∩ 239	SP 255